

DECIZIA nr. 31 din 17.01.2012 privind solutionarea
contestatiei formulata de **SC ABC SRL**,
cu sediul in, sector y, Bucuresti,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr./.....2012

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresa nr./.....2012, inregistrata sub nr./.....2012 de catre Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala cu privire la delegarea competentei de solutionare a contestatiei formulata de SC ABC SRL din Bucuresti.

Obiectul contestatiei, transmisa prin posta in data de2010 si inregistrata la organul vamal sub nr./.....2010 il constituie Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. yyy/2010, emisa de DRAOV, prin care s-a stabilit o datorie vamala in suma totala de **D lei** reprezentand:

- A lei taxa antidumping;
- B lei TVA;
- MA lei majorari de intarziere aferente taxei antidumping;
- MB lei majorari de intarziere aferente TVA.

Prin decizia nr./31.05.2010 DGFP a respins ca nedepusa in termen contestatia formulata de SC ABC SRL impotriva deciziei de regularizare nr. yyy/2010. In urma actiunii formulate de societate, prin sentinta civila nr./.....2011, ramasa definitiva si irevocabila prin decizia civila nr./.....2011 instantele de contencios administrative au obligat organele fiscale sa solutioneze pe fond contestatia SC ABC SRL. Deoarece la data reluarii procedurii de solutionare a contestatiei societatea figureaza in Lista marilor contribuabili care sunt administrati de D.G.A.M.C. potrivit prevederilor O.P.A.N.A.F. nr. 2.730/2010, prin Nota nr./.....2011 a fost aprobata delegarea competentei de solutionare a contestatiei.

Avand in vedere sentinta civila nr./.....2011 a Tribunalului Bucuresti si constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art.206 si art. 209 alin. (3¹) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC ABC SRL.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin contestatia formulata SC ABC SRL sustine ca modificarea declaratiei vamale si reincadrarea tarifara a bunurilor importata a fost efectuata in lipsa existentei procesului-verbal de control, din care sa reiasa elementele noi avute in vedere de organele de control vamal.

Decizia de regularizare a fost emisa pe baza prezumtiei organelor vamale conform careia tuburile si tevile importate ar fi incadrabile intr-o pozitie tarifara diferita, pentru care se datoreaza taxa antidumping. Deoarece organele vamale au dispus de aceleasi informatii existente la momentul declaratiei vamale si au avut posibilitatea verificarii fizice a produselor, acestea nu puteau anula declaratia initiala in temeiul art. 35 alin. (1) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei.

In ceea ce priveste majorarile de intarziere, acestea nu au fost aplicate corespunzator de la data comunicarii deciziei de regularizare in 05.04.2010, ci de la data depunerii declaratiei vamale. Conform art. 201 alin. (2) din Regulamentul CEE nr. 2913/1992 datoria vamala ia nastere la momentul acceptarii declaratiei vamale, iar pentru diferentele rezultate din incadrarea tarifara gresita nu se datoreaza majorari deoarece declaratia initiala a fost acceptata de autoritatile vamale la momentul depunerii ei. Chiar daca legislatia permite organelor vamale invalidarea unei declaratii acceptate in termenul de 5 ani, societatea considera ca invalidarea unei declaratii si acceptarea uneia noi reprezinta momentul de la care ia nastere noua datorie vamala, o alta interpretare conducand la incurajarea exercitarii unor abuzuri din partea organelor vamale care, bazandu-se pe faptul ca pot efectua verificari ulterioare, accepta declaratiile vamale fara nicio minima verificare.

Conform art. 239 din Codul vamal comunitar si art. 46 alin. (1) lit. a) din Regulamentul nr. 450/2008, modificarile ulterioare ale declaratiei vamale nu pot avea ca baza decat anumite imprejurari care implica inselaciune sau neglijenta evidenta din partea debitorului, ceea ce organele vamale nu au indicat. In temeiul art. 220 alin. (2) lit. b) din Regulamentul nr. 2913/1992 coroborat cu art. 241 alin. (2) din Codul vamal al Romaniei si in conformitate cu jurisprudenta Curtii Europene de Justitie, drepturile vamale nu sunt inscrise ulterior in evidenta contabila decat daca sunt indeplinite patru conditii cumulative, respectiv neinscrierea in evidenta contabila este rezultatul unei erori a autoritatilor vamale care nu putea fi detectata in mod rezonabil de catre debitor, iar debitorul a actionat cu buna-credinta si a respectat legislatia vamala. Deoarece societatea a efectuat un numar de importuri, pentru care au fost depuse declaratii vamale acceptate la momentul depunerii, eroarea apartine organelor vamale in sensul art. 220 alin. (2) lit. b) din Regulamentul nr. 2913/1992, iar debitorul are dreptul la remiterea sau rambursarea drepturilor vamale, altminteri legal datorate.

Societatea sustine ca organele vamale au dispus de aceleasi informatii existente la momentul inregistrarii declaratiilor vamale, acestea nu pot invoca propria turpitudine ca temei pentru recalcularea drepturilor. Mai mult,

societatea sustine ca necomunicarea procesului-verbal de control a prejudiciat-o in dreptul sau la aparare.

II. Urmare controlului vamal ulterior derulat la SC ABC SRL organele vamale au constatat ca produsele denumite generic "tevi negre din otel pentru instalatii de apa" origine Turcia au fost incadrate eronat la codul tarifar 7306.30.77.90 (fara taxa antidumping), codul tarifar corect fiind 7306.30.77.80 (cu taxa antidumping intre 0%-6%, in functie de societatile furnizoare).

Constatările organelor vamale au fost consemnate in procesul-verbal de control nr.2010, iar in baza acestora a fost emisa Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. yy/2010, prin care s-au stabilit urmatoarele diferente de drepturi vamale: A lei taxe antidumping, B lei TVA aferenta taxelor antidumping, MA lei aferente taxelor antidumping si MB lei majorari de intarziere aferente TVA.

III. Fata de constatările organelor vamale, sustinerile societatii contestatare, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

3.1. Referitor la taxa antidumping si TVA

Cauza supusa solutionarii este daca societatea importatoare datoreaza taxa antidumping si taxa pe valoarea adaugata aferenta, calculate pentru importurile de tevi din Turcia in urma incadrarii corecte de catre organele de control vamal la codul tarifar 7306.30.77.80 (cu taxe antidumping), in conditiile in care nu contesta incadrarea tarifara, ci doar pretinde deficiente privind realizarea controlului vamal.

In fapt, in data de 08.10.2008 SC ABC SRL a importat din Turcia "tevi negre din otel pentru instalatii de apa", pentru care a declarat codul tarifar 7306.30.77.90 intitulat "Altele" (fara taxa antidumping) conform declaratiilor vamale nr. 75768, nr. 75769, nr. 75770 si nr. 75771 depuse in data de 08.10.2008 la Biroul Vamal T.

In urma controlului vamal ulterior, organele vamale din cadrul DRAOV – Serviciul Antifrauda Fiscala si Vamala au constatat ca produsele importate se incadreaza in Tariful vamal comunitar la pozitia tarifara 73.06 "-Alte tuburi, tevi si profile tubulare (de exemplu sudate, nituite, brostate sau cu margini simplu apropiate) din fier sau din otel" si **au fost declarate de societatea importatoare in mod eronat la codul tarifar 7306.30.77.90 intitulat "Altele", codul tarifar corect fiind 7306.30.77.80 intitulat "Tuburi si tevi"**, pentru care se datoreaza o taxa antidumping definitiva intre 0%-6% conform RO216970, in functie de firma producatoare din Turcia.

In consecinta, pentru produsele importate, cu producator K din Turcia, organele vamale au procedat la determinarea taxei antidumping definitive de 6% prevazuta de Regulamentul (CE) nr.1697/2002 al Consiliului in suma de A

lei si, pe cale de consecinta, a taxei pe valoarea adaugata aferente in suma de B lei.

Prin contestatia formulata SC ABC SRL **nu contesta faptul ca a declarat produsele importate la codul tarifar inscrisa in declaratiile vamale ori ca acestea nu s-ar incadra corect la codul tarifar 7306.30.77.80** indicat de organele vamale de control, ci sustine ca reincadrarea tarifara a fost efectuata in baza unor prezumtii din partea organelor vamale si in lipsa procesului-verbal de control din care sa reiasa existenta unor informatii noi fata de cele existente la momentul depunerii declaratiilor vamale, ceea ce a prejudiciat-o in dreptul sau la aparare.

In drept, teza finala din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei prevede ca:

"Prezenta lege asigura aplicarea Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, cu modificarile ulterioare, publicat in Jurnalul Oficial al Comunitatilor Europene nr. 302/1992".

Potrivit art. 4 pct. 23 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 stabileste ca "<<Dispozitii in vigoare>> reprezinta dispozitiile comunitare sau dispozitiile nationale", astfel ca, in materie vamala, prevederile legislatiei interne se aplica in paralel cu prevederile legislatiei europene.

Referitor la efectuarea controlului vamal, art. 100 din Codul vamal roman prevede urmatoarele:

"Art. 100. – (1) **Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.**

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(3) **Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune".**

De asemenea, potrivit art. 78 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, cu modificarile ulterioare:

"Art. 78. - (2) **Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vama si pentru a se convinge de acuratetea datelor cuprinse in declaratie, pot controla documentele** comerciale si datele referitoare la operatiunile de import

sau export cu privire la marfurile in cauza sau la operatiunile comerciale ulterioare in legatura cu aceste marfuri [...]

(3) Atunci cand revizuirea unei declaratii sau un control ulterior indica faptul ca dispozitiile care reglementeaza regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informatii incomplete sau **incorecte, autoritatile vamale**, in conformitate cu dispozitiile prevazute, trebuie sa ia masurile necesare pentru reglementarea situatiei, tinand seama de orice informatie noua de care dispun".

Totodata, potrivit art. 63 si art. 78 din Normele metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, aprobate prin Ordinul vicepresedintelui A.N.A.F. nr. 7.521/2006:

"Art. 63. – (4) Neregulile constatate se consemnează în mod obligatoriu în **procesul-verbal de control**, precizându-se în mod concret actele normative încălcate, respectiv articolul și alineatul din acestea, cu determinarea exactă a influențelor în situațiile în care s-a constatat nașterea unei datorii vamale sau sume plătite în plus. Prin procesul-verbal de control se stabilesc, de asemenea, diferențe în plus sau în minus privind alte taxe și impozite datorate statului, în cadrul operațiunilor vamale.

(8) **În situațiile în care** controlul nu se efectuează la sediul sau la domiciliul persoanei, când reverificarea declarațiilor se efectuează pe bază de documente aflate la dispoziția autorității vamale sau primite de la alte autorități ori persoane, potrivit dispozițiilor legale, precum și atunci când **se refuză semnarea procesului-verbal de control, acesta se semnează înainte de comunicare numai de echipa de control. În aceste cazuri, procesul-verbal de control poate fi adus la cunoștința și, respectiv, comunicat persoanei a cărei activitate a fost controlată, odată cu Decizia pentru regularizarea situației**, prevăzută la art. 78".

"Art. 78. – (1) **Pe baza procesului-verbal de control și a notei de prezentare se emite documentul "Decizia pentru regularizarea situației"**. În conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, modelul "Deciziei pentru regularizarea situației" și instrucțiunile de completare sunt cele prevăzute în anexa nr. 8. Potrivit art. 100 alin. (8) din Legea nr. 86/2006, acest document constituie titlu de creanță".

In speta, organele vamale din cadrul DRAOV – Serviciul Antifrauda Fiscala si Vamala au efectuat controlul vamal ulterior al operatiunilor de import realizate in data de 08.10.2008 de SC ABC SRL, constatarile fiind consemnate in procesul-verbal de control nr.2010. Aceste constatari au fost preluate integral si in continul Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. yyy/2010, la care a fost anexat procesul-verbal impreuna cu anexele nr. 1 si 2, insumand 20 de file (pg. 7 din decizie).

Conform referatului organelor vamale nr./16.04.2010, reprezentantii societatii au refuzat sa semneze actele de control, iar acestea au fost trimise prin posta si returnate in data de 29.01.2010 pe motiv ca societatea

si-a schimbat sediul. La dosarul cauzei se afla somatia nr./03.03.2010 si confirmarea de primire postala a acesteia din data de 09.03.2010.

Prin contestatia formulata in data de 08.04.2010 si inregistrata sub nr./2010 SC ABC SRL sustine ca decizia de regularizare nr. yyy/2010 i-a fost comunicata in data de 09.03.2010, fara a fi insotita de procesul-verbal de control si de anexele nr. 1 si 2. Aceasta sustinere a contestatoarei este pro-causa si nu poate fi retinuta intrucat **nu este insotita de nicio dovada in acest sens, cata vreme procesul-verbal este anexa a deciziei de regularizare, pe care contestatoarea insasi recunoaste ca a primit-o in data de 09.03.2010.** Pro-causa este si sustinerea contestatoarei in sensul ca necomunicarea procesului-verbal (oricum, nedovedita) a prejudiciat-o in dreptul sau la aparare, in conditiile in care **constatarile din procesul-verbal au fost preluate in integralitate in decizia de regularizare nr. yyy/2010, iar din contestatia formulata rezulta ca avea cunostinta de toate elementele necesare pentru a-si putea formula apararea.** De altfel, in masura in care la primirea deciziei de regularizare nr. yyy/2010, societatea ar fi constatat ca procesul-verbal de control nu este anexat si ca lipsa acestuia ar fi impiedicat-o sa-si motiveze corespunzator apararea, aceasta ar fi putut aduce la cunostinta organelor vamale aceasta situatie si ar fi putut solicita in mod expres transmiterea procesului-verbal.

In ceea ce priveste lipsa informatiilor noi fata de cele existente la momentul depunerii declaratiilor vamale, fara de care organele vamale nu puteau anula declaratiile initiale, se retine ca art. 4 pct. 21 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei defineste declaratia vamala ca fiind "**actul cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal**".

Totodata, conform art. 85, art. 86 si art. 90 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei:

"Art. 85. – (1) **Declarația în scris** se face pe un formular corespunzător modelului oficial prevăzut în acest scop, aprobat de autoritatea vamală. Aceasta **se semnează de titularul operațiunii sau de reprezentantul său și conține datele necesare aplicării dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile.**

(2) Declarația **este însoțită de toate documentele** prevăzute pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile".

"Art. 86. - **Declarația care respectă condițiile prevăzute la art. 85 este acceptată imediat de către autoritatea vamală, cu condiția ca mărfurile la care se referă să fie prezentate biroului vamal.** Această declarație se înregistrează în registrul de evidență a biroului vamal".

"Art. 90. – (1) **După acceptarea declarației vamale, autoritatea vamală poate proceda la controlul documentar al acesteia și al documentelor**

Însoțitoare și poate cere declarantului să prezinte și alte documente necesare verificării exactității elementelor înscrise în declarație.

(2) Dacă nu se prevede în mod expres altfel, data declarației vamale acceptate este data înregistrării ei și determină stabilirea și aplicarea tuturor dispozițiilor privind regimul vamal.

(3) Autoritatea vamală **poate proceda** la controlul fizic al mărfurilor, total sau parțial, precum și, dacă este cazul, la prelevarea de probe pentru analize sau pentru verificări amănunțite".

Astfel, conform reglementarilor legale anterior citate, titularul operațiunilor vamale poartă întreaga răspundere pentru informațiile înscrise în **declarația vamală** prezentată autorității vamale, care **are semnificația unei declarații pe proprie răspundere**, de vreme ce aceasta este acceptată ("IMEDIAT" spune textul legii) de autoritate doar pe baza completării cu informațiile necesare stabilirii unui regim vamal și a documentelor însoțitoare anexate, sub condiția prezentării marfurilor ce fac obiectul acesteia.

Aceasta rezultă cu prisosință și din dispozițiile art. 199 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93 al Comisiei de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar, conform cărora:

"Art. 199. – Fără a aduce atingere eventualei aplicări a dispozițiilor penale, **depunerea la biroul vamal a unei declarații semnate de către declarant sau reprezentantul acestuia îl obligă pe acesta ca**, în conformitate cu dispozițiile în vigoare, **sa răspundă de:**

- **corectitudinea informațiilor înscrise în declarație;**

- autenticitatea documentelor anexate

și de

- respectarea tuturor obligațiilor ce decurg din plasarea respectivelor marfuri sub regimul avut în vedere".

În acest context legal, **autoritatea vamală nici măcar nu este obligată să procedeze la controlul documentar al declarației** (al informațiilor din declarație) ori al documentelor însoțitoare, **textul legii continând sintagma "poate"** atunci când se referă la controlul documentar al declarației și al documentelor însoțitoare ce poate fi exercitat ulterior acceptării declarației vamale. În mod similar, marfurile la care se referă declarația "pot" fi supuse controlului fizic, total sau parțial, cu sau fără prelevare de probe, de către autoritatea vamală care a acceptat declarația vamală.

Conform art. 95 alin. (1) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, autoritatea vamală acordă liberul de vama "**imediat ce datele de referință din declarație au fost verificate sau acceptate fără verificare**", de unde rezultă că liberul de vama acordat de autoritatea vamală nu are semnificația unei verificări a corectitudinii și conformității tuturor informațiilor prezentate de titularii operațiunilor în declarațiile vamale.

De asemenea, reglementarile vamale dau dreptul autoritatilor vamale sa modifice declaratiile vamale, din oficiu sau la cererea titularilor de operatiuni, iar in situatia in care, dupa controlul ulterior, constata ca liberul de vama a fost acordat pe baza unor informatii declarate eronat sau incomplete, sa ia masuri pentru regularizarea situatiei. Contrar sustinerilor contestatoarei, **aceste reglementari nu conditioneaza controlul ulterior al declaratiilor vamale de existenta unor informatii noi, suplimentare fata de cele existente initial, in conditiile in care liberul de vama se acorda si fara verificare informatiilor inscrise de titulari in declaratii.** Mai mult, art. 78 alin. (2) din Codul vamal comunitar precizeaza ca autoritatile vamale pot controla ulterior operatiunile vamale **“pentru a se convinge de acuratetea datelor”** inscrise in declaratiile vamale prezentate de titularii operatiunilor controlate.

Rezulta ca SC ABC SRL, in calitate de titulara a operatiunilor de import realizate in data de 08.10.2008 este cea care **poarta intreaga raspundere pentru informatiile inscrise in declaratiile vamale** prezentate autoritatilor vamale, **inclusiv pentru codul tarifar declarat si in scris** la rubrica 33 “codul marfurilor” din cele patru declaratii. Sustinerea acesteia precum ca autoritatile vamale nu erau indreptatite sa “anuleze” declaratiile initiale pe motiv ca informatiile existente la momentul depunerii declaratiilor erau aceleasi cu cele la momentul controlului este vadit neintemeiata, avand in vedere ca, asa cum s-a aratat anterior, **autoritatile vamale au “posibilitatea” si nu “obligativitatea” sa procedeze la controlul documentar al declaratiilor la momentul realizarii importurilor.** De altfel, nu exista nicio dispozitie legala care sa conditioneze controlul ulterior al informatiilor din declaratiile vamale de existenta unor informatii noi, in conditiile in care exista dispozitii legale care prevad acordarea liberului de vama fara niciun control documentar al acelorasi declaratii. In acest sens, sustinerea contestatoarei precum ca o interpretare contrara conduce la incurajarea exercitarii abuzurilor din partea organelor vamale prin acceptarea declaratiilor vamale fara o minima verificare nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei, cata vreme legea vamala insasi stabileste clar ca liberul de vama se poate acorda si fara controlul documentar al declaratiilor, **contestatoarea interpretand vadit eronat drept abuz aplicarea unei dispozitii legale.**

Mai mult, desi dispozitiile legale anterior citate stabilesc cu exactitate raspunderea declarantilor vamali (titularilor de operatiuni) cu privire la corectitudinea informatiilor inscrise in declaratie, contestatoarea omite cu desavarsire acest lucru si opune propriei vinovatii in ceea ce priveste respectarea reglementarilor vamale o asa-zisa vinovatie a organelor vamale. **Cum contestatoarea poarta intreaga responsabilitate pentru corectitudinea si acuratetea informatiilor inscrise in declaratii, organele vamale neavand obligatia legala (ci doar posibilitatea) de a le verifica la momentul depunerii, tocmai in virtutea principiului “nemo auditur propriam turpitudinem allegans” invocat de insasi contestatoare, aceasta nu poate opune organelor vamale cu ocazia controlului ulterior propria-i vinovatie in ceea**

ce priveste inscrierea eronata a codului tarifar in declaratiile vamale de import.

Astfel, in urma controlului ulterior al declaratiilor vamale nr. 75768, nr. 75769, nr. 75770 si nr. 75771 depuse in data de 08.10.2008 la Biroul Vamal T, organele vamale au constatat ca pentru importurile realizate de societate din Turcia se datoreaza taxe antidumping in cuantum de 6% si, implicit, taxa pe valoarea adaugata aferenta.

In declaratiile vamale prezentate autoritatilor vamale contestatoarea **nu a declarat corect codul tarifar al marfurilor**, respectiv a declarat codul eronat 7306.30.77.90 intitulat "Altele" (fara taxe antidumping) in loc de codul corect fiind 7306.30.77.80 intitulat "Tuburi si tevi" (cu taxe antidumping). Fata de aceasta constatare a organelor vamale, **contestatoarea nu aduce niciun argument de fapt si de drept**, rezumandu-se sa afirme ca organele vamale au stabilit incadrarea tarifara pe baza de "prezumtie". Totodata, in declaratiile vamale contestatoarea a mentionat doar firma exportatoare BTC din Marea Britanie, **nu a anexat la declaratiile depuse documente din care sa reiasa producatorul bunurilor si nici nu a inregistrat codul aditional Taric prevazut de Regulamentul (CE) nr. 1.697/2002 al Consiliului**, in conditiile in care acest regulament prevede taxe antidumping diferite, intre 0% si 6%, in functie de firma producatoare a tevilor. Se retine ca **organele vamale au putut stabili nivelul taxei antidumping si al TVA aferenta doar in urma controlului vamal initiat cand au obtinut informatiile necesare cu privire la producatorul bunurilor** – firma K din Turcia – pentru a verifica in ce masura aceasta se regaseste distinct ori nu in societatile mentionate in Regulamentul (CE) nr. 1.697/2002 al Consiliului. Prin urmare, controlul vamal este pe deplin justificat, chiar si numai prin prisma nefurnizarii de catre contestatoare la momentul importurilor a informatiilor necesare cu privire la producatorul bunurilor importate.

In sfarsit, art. 35 alin. (1) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei invocat de catre contestatoare nu are nicio legatura cu cauza supusa solutionarii intrucat acesta se refera la deciziile luate de autoritatile vamale atunci cand persoana interesata solicita o decizie privind aplicarea reglementarilor vamale (spre exemplu, un importator adreseaza autoritatilor vamale o cerere de informatii tarifare obligatorii), ceea ce nu este cazul in speta, contestatoarea nefacand dovada ca organele vamale sunt cele care au indrumat-o in privinta codului tarifar pe care l-a inregistrat in declaratiile vamale.

Fata de cele anterior prezentate, contestatia SC ABC SRL urmeaza a se respinge ca neintemeiata in privinta deficientelor pretinse cu privire la realizarea controlului vamal si ca nemotivata in privinta reincadrarii tarifare a marfurilor importate.

3.2. Referitor la majorarile de intarziere

Cauza supusa solutionarii este daca societatea importatoare datoreaza accesoriile aferente taxei antidumping si taxei pe valoarea adaugata din momentul realizarii importurilor ori din momentul comunicarii rezultatelor controlului vamal.

In fapt, prin decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. yyy/2010 organele vamale au stabilit in sarcina SC ABC SRL majorari de intarziere aferente taxei antidumping in cuantum de MA+MB lei, calculate de la data realizarii importurilor 08.10.2008 si pana la data emiterii deciziei 15.01.2010.

Prin contestatia formulata societatea invoca, in esenta, ca nu datoreaza accesorii pe motiv ca organele vamale ar trebui sa procedeze la remiterea datoriei vamale (renuntarea la incasare) intrucat eroarea apartine organelor vamale si nu sunt indeplinite conditiile cumulative pentru inscrierea datoriei in evidenta contabila a vamii.

In drept, potrivit art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 119. - (1) **Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere**”.

“Art. 120. - (1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare **termenului de scadenta** si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) **Pentru** diferentele **suplimentare de creante fiscale** rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorarile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare **scadentei creantei fiscale pentru care sa stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv**”.

In materie vamala, scadenta obligatiilor este reprezentata de momentul in care ia nastere datoria vamala, potrivit art. 201 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar:

“(1) O datorie vamala la import ia nastere si prin:

a) punerea in libera circulatie a marfurilor supuse drepturilor de import [...].

(2) O datorie vamala ia nastere in **momentul acceptarii declaratiei vamale in cauza**”.

Aceleasi prevederi sunt reglementate si la art. 44 din Codul vamal modernizat aprobat prin Regulamentul (CE) nr. 450/2008, in sensul ca:

“Art. 44. – (1) O datorie vamala la import ia nastere in urma plasarii marfurilor necomunitare supuse taxelor la import sub unul din urmatoarele regiuni vamale:

a) punerea in libera circulatie [...].

(2) Datoria vamala ia nastere in momentul acceptarii declaratiei vamale”.

Totodata, conform art. 223 si art. 287 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei:

“Art. 223. – (1) Datoria vamala la import ia nastere prin:

a) punerea in libera circulatie a marfurilor supuse drepturilor de import [...].

(2) Datoria vamala se naste in momentul acceptarii declaratiei vamale in cauza”.

“Art. 287. - Dispozițiile cuprinse în prezentul cod și în alte reglementări vamale privind plata, garantarea, înscrierea în evidențele contabile, stingerea datoriei vamale și remiterea drepturilor de import, cu excepția art. 163 și 247 din prezentul cod, se aplică în mod corespunzător și pentru taxa pe valoarea adăugată și pentru accize care, potrivit Codului fiscal, sunt în atribuțiile autorității vamale”.

Potrivit dispozițiilor legale antecitate, organele vamale de control au stabilit in mod legal in sarcina contestatoarei datoria vamala din momentul depunerii si inregistrarii declaratiilor vamale la biroul vamal de import, acesta fiind momentul nasterii datoriei vamale si, in consecinta, majorarile de intarziere sunt corect calculate din momentul nasterii datoriei vamale, respectiv din momentul importului marfurilor pentru care este datorata taxa antidumping.

De altfel, contestatoarea recunoaste ca momentul nasterii datoriei vamale este data cand a depus declaratiile vamale si a realizat importurile, dar invoca eroarea organelor vamale pentru a obtine remiterea datoriei. In acest sens, contestatoarea sustine ca o datorie vamala nu poate fi perceputa daca nu sunt indeplinite patru conditii cumulative, respectiv atunci cand ea este rezultatul unei erori a autoritatilor vamale ce nu putea fi detectata in mod rezonabil de catre debitor, iar debitorul a actionat cu buna-credinta si a respectat legislatia si invoca in sprijinul sau dispozitiile art. 220 alin. (2) lit. b) din Regulamentul nr. 2913/1992 coroborat cu art. 241 alin. (2) din Codul vamal al Romaniei si jurisprudenta Curtii Europene de Justitie.

Asa cum s-a aratat si la pct. 3.1 din prezenta decizie, este evident ca societatea contestatoare considera in mod vadit nejustificat o eroare din partea autoritatilor vamale faptul ca acestea au aplicat legea si nu au procedat la controlul documentar al declaratiilor la momentul realizarii importurilor si **omite cu desavarsire propria vinovatie in ceea ce priveste inscrierea eronata a codului tarifar in declaratii si jurisprudenta bine stabilita a Curtii Europene de Justitie in legatura cu responsabilitatea declarantilor cu privire la incadrarea tarifara corecta a marfurilor supuse operatiunilor vamale.**

Astfel, intr-una din hotararile dintre cele mai recente in aceasta privinta, Curtea de Justitie a Uniunii Europene sublinia:

“34. Astfel, **stabilirea elementelor necesare pentru aplicarea reglementării vamale mărfurilor este efectuată nu pe baza constatărilor autorităților vamale, ci pe baza informațiilor furnizate de declarant.**

35. În consecința, astfel cum rezultă din articolul 4 punctul 17 din Codul vamal, declarația vamală reprezintă documentul în care o persoană indică în forma și modalitatea prevăzută dorința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal. Din acest motiv, **declarația respectivă, având în vedere natura sa de act unilateral, nu constituie o „decizie”** în sensul articolului 4 punctul 5 din codul menționat.

36. În ceea ce privește declarațiile vamale scrise, articolul 68 din codul menționat conferă autorităților vamale dreptul de a verifica informațiile furnizate de declarant.

37. În scopul exprimat în al șaselea considerent al Codului vamal de a păstra la un nivel minim formalitățile și controalele vamale, **acest cod nu impune autorităților vamale să efectueze în mod sistematic astfel de verificări.** În acest mod, potrivit articolului 71 alineatul (2) din codul menționat, atunci când nu s-a procedat la verificarea declarației vamale, **dispozițiile care reglementează regimul vamal sub care sunt plasate mărfurile se aplică în funcție de informațiile cuprinse în această declarație.**

38. Sistemul descris mai sus, care nu prevede că declarațiile vamale trebuie să facă în mod sistematic obiectul unor verificări, **presupune ca declarantul să le furnizeze autorităților vamale informații exacte și complete.** Astfel, articolul 199 alineatul (1) prima liniuță din Regulamentul de aplicare prevede că depunerea la biroul vamal a unei declarații semnate de declarant sau de reprezentantul său îl obligă pe acesta ca, în conformitate cu dispozițiile în vigoare, să răspundă de corectitudinea informațiilor înscrise în declarație.

39. În această privință, trebuie subliniat că, astfel cum a precizat avocatul general la punctul 29 din Concluzii și contrar opiniei susținute de DP grup în fața instanței de trimitere, atunci când autoritățile vamale acceptă o declarație vamală semnată de declarant sau de reprezentantul acestuia, articolul 63 din Codul vamal le impune acestor autorități să se limiteze la verificarea respectării condițiilor prevăzute în această dispoziție și la articolul 62 din codul menționat. În consecință, **atunci când acceptă o declarație vamală, aceste autorități nu se pronunță cu privire la corectitudinea informațiilor furnizate de declarant, pentru care acesta își asumă responsabilitatea.** Astfel, rezultă din cuprinsul articolului 68 din codul menționat că acceptarea declarației nu lipsește autoritățile respective de posibilitatea de a verifica ulterior și, eventual, chiar și după acordarea liberului de vamă acuratețea acestor informații.

40. **Obligația care revine declarantului de a furniza informații exacte se extinde și la stabilirea subpoziției corecte cu ocazia clasificării tarifare a mărfii** (a se vedea, prin analogie, Hotărârea din 23 mai 1989, Top Hit Holzvertrieb/Comisia, 378/87, Rec., p. 1359, punctul 26), **în caz de îndoială, declarantul menționat având posibilitatea să solicite în prealabil**

autorităților vamale informații tarifare obligatorii în temeiul articolului 12 din Codul vamal”.

(considerente citate din Hotărârea Curții din 15 septembrie 2011 data în cauza C-138/10 DP grup EOOD).

În ceea ce privește îndeplinirea sau nu a celor patru condiții cumulative necesare percepției ulterioare a drepturilor vamale stabilite în sarcina sa, se rețin următoarele:

În primul rând, așa cum rezulta din Hotărârea Curții data în cauza C-250/91 Hewlett-Packard, invocată și de contestatoare, o eroare a autorităților vamale poate fi invocată în cazurile în care acestea nu au ridicat nicio obiecție vizavi de încadrarea tarifară a mărfurilor, pentru un număr mare de importuri și pentru o perioadă lungă de timp, în condițiile în care o comparație între poziția tarifară declarată și descrierea explicită a mărfurilor conform specificațiilor din nomenclatură făcea posibilă descoperirea încadrării tarifare eronate (de menționat că în cauza soluționată de Curtea Europeană de Justiție era vorba de importuri derulate de societatea respectivă pe parcursul a trei ani de zile, între 1986 și 1988). Din simpla verificare a acestor condiții cumulative necesare pentru a se stabili existența vreunei erori din partea autorităților vamale, este evident că depunerea unui număr de 4 (patru) declarații vamale de import, în aceeași zi (08.10.2008) și la același birou vamal **nu îndeplinește nici cerința “perioadei lungi de timp”, nici cerința “numărului mare de importuri”**, afirmațiile contestatoarei în sensul că a efectuat un număr mare de importuri fiind o simplă afirmație pro-causa. Ca atare, **în speta nu poate fi vorba de o “eroare” a autorităților vamale în sensul jurisprudenței comunitare**.

În al doilea rând, **nu este îndeplinită nici condiția inexistenței neglijenței evidente din partea contestatoarei care**, în calitate de operator economic ce a realizat importuri, **trebuia să dea dovada de experiența profesională și de comportament diligent în ceea ce privește încadrarea tarifară a marfurilor importate**. În acest sens, Curtea a recunoscut că un operator economic care a recurs la serviciile unui comisionar vamal nu se poate sustrage la recuperarea ulterioară a taxelor vamale invocând lipsa de experiență în materie de formalități vamale (Hotărârea Curții din 20 noiembrie 2008, cauza C-38/07P H & S). Totodată, contestatoarea nu a făcut dovada unui comportament diligent având în vedere că avea la îndemână procedura solicitării informațiilor tarifare obligatorii, în condițiile în care avea îndoieli cu privire la încadrarea tarifară a bunurilor importate. Cum inexistența neglijenței evidente reprezintă o condiție *sine qua non* pentru a pretinde o remitere a drepturilor de import, ceea ce nu este cazul în speta, rezulta că buna-credință invocată de contestatoare în susținerea cauzei nu este suficientă în soluționarea favorabilă a cauzei.

Prin urmare, reiese cu prisosință faptul că în speta nu sunt îndeplinite cerințele cumulative prevăzute de legislația vamală și circumstanțiate de jurisprudența comunitară în materie cu privire la remiterea drepturilor de

import, simpla invocare a acestora nefiind suficienta. In consecinta, SC ABC SRL datoreaza majorarile de intarziere din momentul nasterii datoriei vamale, sustinerea acesteia privind datorarea acestora din momentul in care a luat cunostinta de debitul vamal neavand niciun temei legal.

Fata de cele anterior mentionate, contestatia societatii urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele ce preced si in temeiul art. 4 pct. 21, art. 85 alin. (1) si alin. (2), art. 86, art. 90 alin. (1), art. 95 alin. (10), art. 100 alin. (1) si alin. (3), art. 223 alin. (1) lit. a) si alin. (2), art. 287 si teza finala din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, art. 63 si art. 78 din Normele metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, aprobate prin Ordinul vicepresedintelui A.N.A.F. nr. 7.521/2006, art. 4 pct. 23, art. 78 alin. (2) si alin. (3) si art. 201 alin. (1) lit. a) si alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codul vamal comunitar, art. 44 din Codul vamal modernizat aprobat prin Regulamentul (CE) nr. 450/2008, art. 199 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93 al Comisiei de stabilire a unor dispozitii de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codul vamal comunitar si art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (10 si alin. 92) si art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare

DECIDE:

Respinge contestatia formulata de SC ABC SRL impotriva deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. yyy/2010, emisa de Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale Bucuresti prin care s-a stabilit obligatii vamale in suma totala de **D lei**.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.